

SCEN - TEATER

Peter Pan och Wendy

J M Barrie

Enskedespelet, Margaretaparken

Dramatisering: Johnny Lindqvist, Johanna Huss. Regi:

Johanna Huss. Scenografi: Johanna Mårtensson.

Kostym/mask: Paulina Åhnberg. Kompositör: Magnus

Larsson

Läsarnas

snittbetyg:

(69 röster)

Sätt ditt eget
betyg:

Generöst äventyr med skruvad komik

Publicerad: 19 maj 2008, 09.55

Alla barn blir vuxna utom ett. Så viskas det under tältduken i inledningen till Enskedespelets Peter Pan och Wendy. För Peter Pan är pojken som vägrar att bli vuxen, som envist fortsätter att leva i fantasins universum i landet Ingenstans, långt borta från kontor, plikter och amorteringar.

Att regissören Johanna Huss fastnat för historien om Peter Pan är verkligen inte konstigt. JM Barries Peter Pan är inte bara spännande äventyr och fantasieggande gestalter, utan också ovanligt lämpad för en familjeföreställning med en ensemble av hundratalet stora och små skådespelare, mest amatörer men också några proffs.

Här skapas flera färgstarka kollektiv som fyller scengolvet med rörelse och energi: bråkiga, busiga och bortglömda barn, stridslystna sjörövare och farligt väsende sjöjungfrur som stiger upp ur det rykande havsskummet.

Man spelar med stora gester och komiska skruvar, ibland brister man ut i sång. Trots alla folkmassor och slagkraftiga gruppscener så får minsta roll sin stund på scenen.

Johanna Huss har vässat sagan en smula och betonar människans behov av lekar, dagdrömmar och fantasier. Här kämpar barn och unga mot en förstockad vuxenvärld. Hos familjen Darling stöjar syskonskaran medan grannarna ilsket tittar upp ur golvluckorna och förfasar sig.

Johan Egerkrans elegant ruskige barnhatare Kapten Krok är lika enfaldig som piraterna är mångfaldiga, medan den disciplinerade unga kadern av smygande karatekrigare med gafflarna i högsta hugg leds av Py Huss Wallins modiga Tigerlilja. Publikfavoriter blir ett gäng små men tuffa skeppsråttor.

Calle Jacobsons tonårskantige Peter Pan har en slängig humor med ett stänk trotsig övergivenhet i botten och den svartsjuka älvan Tingeling finns i tredubbel upplaga (Jessica Berg, Siri Neppelberg, Maria Selander) som talar kroppsspråk fräckt expressivt, sviker och skvallrar, men kan gå i döden för Peter Pan när det kommer till kritan.

Peter Pan och Linda Kuller kapabla Wendy balanserar mellan barndom och vuxenhet, med en längtan att stanna tiden i barndomens lekar och sagor samtidigt som de nyfiket attraheras av varandra och snuddar vid vuxenvärldens rollspel.

Det är en uppfinningsrik uppsättning med många fiffiga scenlösningar utan avancerad teknik. Alla medverkande bakom scenen, från kostymgrupp till byggrupp, har jobbat för högtryck. Peter Pan och barnen Darling flyger över husrader och svävande moln utan minsta maskineri. Barnkammarsången förvandlas med ett enkelt grepp till sjörövarskepp och slutstriden mellan de vilt fåktande Peter Pan och Kapten Krok och hela ensemblen på slagsmålshumör är värdig en matinéfilm.

Det är en generös föreställning (2,5 timmar) och när slutsången klingar, så fylls tältet av en kör med trosvissa stämmor: "Våga vara vuxen utan att barnet måste dö – vilket underbart äventyr det ska bli att leva!"

KARIN HELANDER
kultur@svd.se